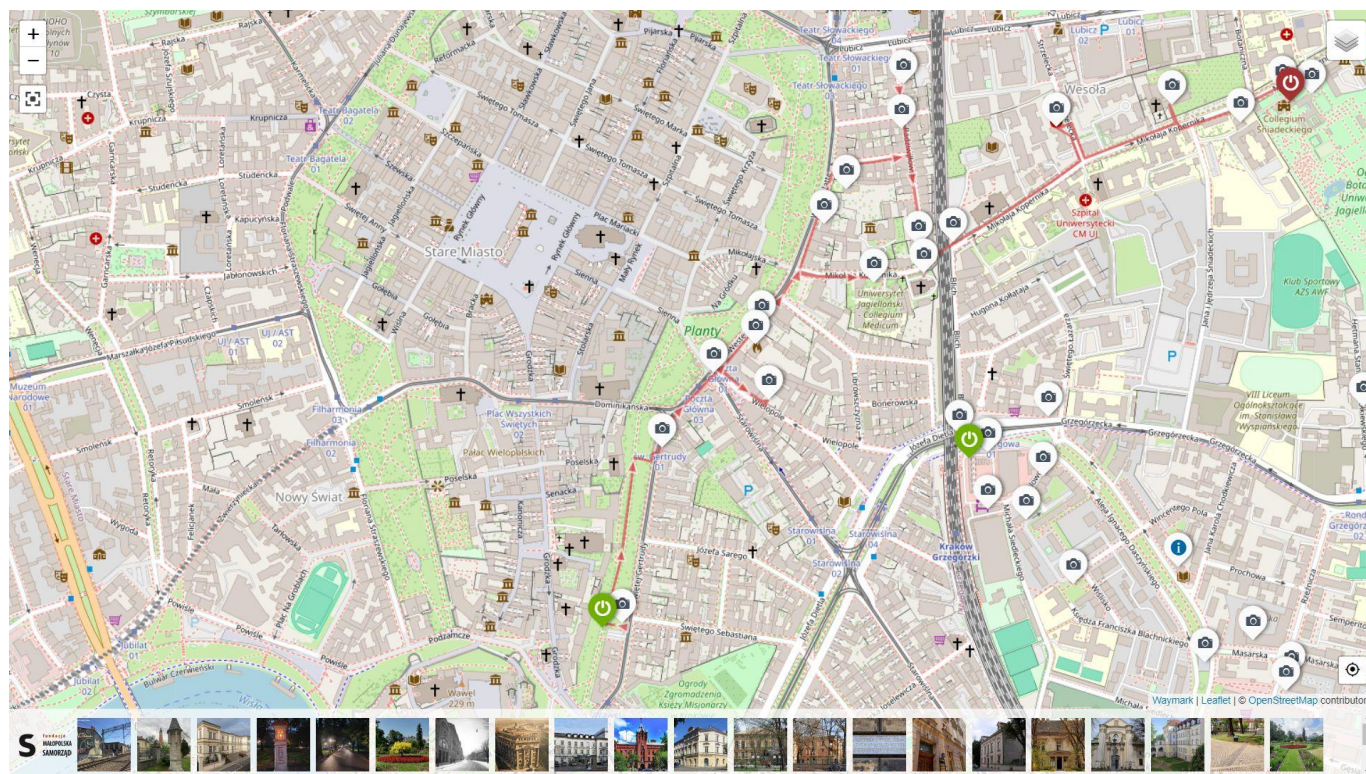

Spacer Grzegórzki Wesola

Zapraszamy do spacerownika mobilnego

1. Latarnia umarłych

Latarnia Umarłych, która na obecne miejsce trafiła na początku XIX wieku. Pochodzi z połowy XVII wieku, prawdopodobnie stała przy nieistniejącym już dziś kościele św. Sebastiana, przy którym znajdował się niegdyś kolejny ze szpitali dla chorych wenerycznie. Dzisiaj potocznie nazywana jest kapliczką św. Gertrudy

2. Kino Wanda

W 1912 r. tuż przy cmentarzu powstało najstarsze kino Krakowa - Wanda, które przez prawie sto lat zabawiało krakowian wyszukany repertuarem i gościło wielu filmowców. Na premiery przychodziła m.in. Wisława Szymborska czy .Przyjechał tu m.in. pod koniec lat 90. słynny serbski reżyser Emir Kusturica, twórca filmów o bałkańskiej wojnie (m.in. "Underground"). Nie domyślał się nawet, że opowiada swoje historie w kinie, gdzie pod ziemią leżą setki trupów pogrzebanych za "magdeburskie zbrodnie"..

3. Pałac Prasy

Miejsce, w którym wybudowano gmach nosiło nazwę „Psia górka” i zostało kupione przez grupę finansistów z zamiarem zbudowania domu handlowego. Autorami projektu budynku byli: Tadeusz Stryjeński i Franciszek Mączyński. We wrześniu 1920 rozpoczęto prace budowlane, a rok później budynek był gotowy w stanie surowym

4. Pałac Pareńskich

Pałac Pareńskich – zabytkowy budynek znajdujący się w Krakowie, w dzielnicy I przy ul. Wielopole 4, na Wesolej. Klasycystyczny, trzykondygnacyjny budynek powstał przed 1878 rokiem. Był własnością Elizy i Stanisława Pareńskich. W salonie państwa Pareńskich bywali członkowie krakowskiej cyganerii artystycznej Włodzimierz Tetmajer, Lucjan Rydel, Jacek Malczewski, Teodor Axentowicz, Boy, Stanisław Przybyszewski. Tutaj Stanisław Wyspiański czytał fragmenty swojego dramatu „Wesele” zanim trafił on na scenę.

5. Budynek Straży Pożarnej

Budynek straży pożarnej przy ul. Westerplatte 19, Kraków z lat 1877-1879. Architekt: Maciej Moraczewski.

6. Jatki mięsne

7. Katedra Biochemii UJ

8. Pałac Rzewuskich

Budynek to dawny dom znanego fotografa i radnego miejskiego Walerego Rzewuskiego. Został wzniesiony według projektów Feliksa Księżarskiego i Antoniego Siedeka w latach 1864-1867. Fasada głównego korpusu ma eklektyczny, przeważnie neorenesansowy charakter. Jej pierwsze piętro zdobią kariatydy personifikujące optykę i chemię, a szczyt środkowego ryzalitu wieńczy rzeźba Walerego Gadomskiego wyobrażająca amorki bawiące się aparatem i różnymi przyrządami fotograficznymi.

Oprócz mieszkania Rzewuskiego, był tu również jego zakład fotograficzny, którego nowoczesnie wyposażone szklane atelier i pracownia mieściły się w długiej oficynie od strony podwórza. Została ona zburzona w 1973 r. w związku z przebudową na konsulát generalny ZSRR. W tym samym czasie czyli w roku 1956 istniała tu pierwsza świecka szkoła podstawowa bez nauczania religii, która została usunięta ze szkół podstawowych dopiero w 1962 roku, a później w latach 60-tych, do 1971, znajdowało się tam XIII LO, przeniesione w tymże roku na Sądową, gdzie znajduje się do dzisiaj. Do opuszczonego budynku przeniesiono Studium Nauczycielskie i dopiero po tym zorganizowano konsulát radziecki

9. Instytut Muzykologii UJ

Instytut Muzykologii UJ jest najstarszą jednostką tego typu w Polsce. Jej początki sięgają 1911 roku, kiedy to Zdzisław Jachimecki utworzył Seminarium Historii i Teorii Muzyki. W 1938 roku przemianowano je na Instytut Muzykologiczny. Po II wojnie światowej przywrócono Seminarium, które w roku akademickim 1952/53 stało się Katedrą Historii i Teorii Muzyki. W 1974 roku otwarto przy niej Ośrodek Dokumentacji Życia i Twórczości I. J. Paderewskiego (obecnie działa jako Ośrodek Dokumentacji Muzyki Polskiej XIX i XX Wieku im. I.J. Paderewskiego). W 1999 r. Katedrę przekształcono w Instytut Muzykologii.

10. Wisława Szymborska

Kiedy Wisława miała sześć lat rodzina Szymborskich przeprowadziła się do Krakowa, gdzie zamieszkała w eleganckiej kamienicy przy ulicy Radziwiłłowskiej 29, zakupionej przez Wincentego Szymborskiego, ojca przyszłej poetki. Rodzina Szymborskich zajęła sześciopokojowe mieszkanie na pierwszym piętrze.

„Duże wysokie pokoje, stiuki na suficie, stare meble, dywany, fortepian – typowe mieszkanie ludzi pochodzących ze sfer inteligencko-ziemiańskich. Nie było łazienki, ale w kuchni stała wanna. Dziewczynki zajmowały jeden pokój, ich niania mieszkała w służbówce, do której wchodziło się przez schody prowadzące z sieni.

11. Błogosławiona Aniela Salawa

Błogosławiona kościoła katolickiego, urodzona w 1881 r. w Sieprawiu, w licznej i biednej rodzinie. Do szkoły uczęszczała dwa lata (1888–1890), później pomagała rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa. W wolnych chwilach haftowała i robiła koronki, wspierając finansowo bliskich. Ze względu na zbyt ciężkie zajęcia i słabe zdrowie jako szesnastolatka opuściła dom, aby w Krakowie poszukać pracy służącej. Z miastem związała się na 25 lat. Marzyła o życiu klasztornym, co ze względu na brak posagu nie było możliwe. Od 1900 r. należała do Stowarzyszenia św. Zyty skupiającego służące, a w 1912 r. wstąpiła do Trzeciego Zakonu Świeckiego św. Franciszka. Podczas I wojny światowej rozwinęła działalność charytatywną. Dla środowiska służących była świecką apostołką. Sumiennie wypełniała swoje obowiązki. Uprzejma i życzliwa dzieliła się z uboższymi ciężko zapracowanymi pieniędzmi. Dążyła do doskonałości duchowej, a treścią jej życia był Bóg. Zmarła w 1922 r. w Krakowie. Spoczywa na cmentarzu Rakowickim. W 1991 r. została beatyfikowana przez Jana Pawła II. Jej relikwie złożone są w kościele oo. Franciszkanów.

12. Dom Krakowskiego Towarzystwa Lekarskiego

Gmach Towarzystwa Lekarskiego, zaprojektowany w 1903 roku (realizacja: 1904) przez Władysława Kaczmarekowskiego współpracującego z Ignacym Sowińskim, stał się niemal natychmiast słynny, głównie dzięki talentowi Stanisława Wyspiańskiego. Artysta zrealizował projekt wystroju wszystkich wnętrz dla

Towarzystwa zgodnie z ówczesnymi światowymi, nowatorskimi tendencjami: przestronnej sali posiedzeń, biblioteki, czytelnicy, pomieszczeń przeznaczonych dla pracowników zarządu, a nawet toalet.

Stało się tak dzięki prezesowi Towarzystwa, doktorowi Julianowi Nowakowi, zgodnie z życzeniem którego Wyspiański mógł podporządkować wszystkie elementy wystroju naturze i zrealizować niezwykłą jak na owe czasy koncepcję

13. Latarnia Umarłych

Latarnia umarłych - Parafia św. Mikołaja może się poszczycić, znajdującą się tuż przy kościele, jedyną w Krakowie i unikatową latarnią zmarłych. Pochodząca z XIV w., zachowała niemal oryginalny wygląd.

Pierwotnie znajdowała się ona przy leprozorium, czyli szpitalu dla trędowatych, przy kaplicy św. Walentego na Kleparzu. W związku z przebudową tego terenu w XIX w., przeniesiono ją w 1871 r. na teren przykościelnego cmentarza parafii św. Mikołaja. Latarnie zmarłych, nieodłączny element średniowiecznej przestrzeni, wznoszono w formie okrągłych bądź wielokątnych słupów, zwieńczonych daszkiem, wyposażając w otwory i dźwignię służące do wstawienia zapalonego kaganka i wyciągnięcia go w górę, aby przez cztery otwory oświetlał dane miejsce.

14. Mural Krzysztofa Komedy

Komeda zasłużył na szczególną pamięć w naszym mieście. To w Krakowie odbywały się pierwsze, tajne jeszcze (granie jazzu było wówczas zakazane) jam sessions w mieszkaniu Witolda Kujawskiego, to tutaj działał przez kilka lat legendarny „Komeda Sextet”.

Muzyczny, artystyczny Kraków w młodości Komedy odegrał ważną, wręcz decydującą rolę. Tym większa wdzięczność dla pomysłodawców inicjatywy powstania muralu za przypomnienie tych zależności.

